

Κάνε ένα βήμα
μπροστά

Πηγή: Μικρή Πυξίδα, *Compassito*, Εγχειρίδιο Εκπαίδευσης στα Ανθρώπινα Δικαιώματα για Παιδιά, © Συμβούλιο της Ευρώπης¹⁷

Θέματα: Γενικά ανθρώπινα δικαιώματα, διακρίσεις, φτώχεια και κοινωνικός αποκλεισμός

Στόχοι:

- Να αναπτύξουμε ενσυναίσθηση προς όσους είναι διαφορετικοί
- Να ενημερωθούμε για την ανισότητα ευκαιριών στην κοινωνία
- Να εντοπίσουμε πιθανές συνέπειες του να ανήκει κανείς σε ομάδες μειονοτήτων

Διάρκεια: Μία ώρα

Προτεινόμενες τάξεις: Μεγάλες τάξεις Δημοτικού

Τι χρειαζόμαστε: Κάρτες ρόλων, λίστα καταστάσεων. Προαιρετικά: υλικά καλλιτεχνικών για την κατασκευή ετικετών με ονομασίες ή και εικόνες

Προετοιμασία: Προσαρμόζουμε τους ρόλους και τις «καταστάσεις» στο προφίλ της ομάδας μας. Φτιάχνουμε μια κάρτα ρόλου για κάθε παιδί. Κάνουμε αντίγραφα του φυλλαδίου με τους ρόλους, τα κόβουμε λωρίδες και τις διπλώνουμε.

Περιγραφή:

1. Παρουσιάζουμε τη δραστηριότητα, ρωτώντας τα παιδιά αν έχουν ποτέ φανταστεί πως είναι να είσαι κάποιος άλλος. Ζητάμε από τα παιδιά παραδείγματα. Εξηγούμε ότι σε αυτή τη δραστηριότητα θα φανταστούν πως παίζουν το ρόλο κάποιου άλλου, ενός άλλου παιδιού, που πιθανότατα είναι αρκετά διαφορετικό από τα ίδια.
2. Αναφέρουμε ότι όλοι θα πάρουν ένα χαρτάκι με τη νέα τους ταυτότητα. Θα πρέπει να τη διαβάσουν σιωπηλά και να μην αποκαλύψουν σε κανέναν άλλο ποιοι είναι. Αν κάποιο παιδί δεν κατανοεί το νόημα μιας λέξης στην κάρτα ρόλου του, πρέπει να υψώσει σιωπηλά το χέρι

17. Μετάφραση και επιμέλεια ελληνικής έκδοσης: Κέντρο Στήριξης Μη Κυβερνητικών Οργανισμών, 2012, Κύπρος.

του και να περιμένει να έρθει ο εκπαιδευτικός (εμπυχωτής) για να του εξηγήσει.

3. Δεν ενθαρρύνουμε τα παιδιά να θέσουν ερωτήσεις. Εξηγούμε πως, ακόμη κι αν δε γνωρίζουν πολλά για το ρόλο που καλούνται να παίξουν, πρέπει να χρησιμοποιήσουν τη φαντασία τους. Για να βοηθήσουμε τα παιδιά να μπου στο πετσί ενός ρόλου, τους ζητάμε να κάνουν κάποια συγκεκριμένα πράγματα για να μπορέσουν να δουν το ρόλο ως αληθινό. Για παράδειγμα δίνουμε στους μαθητές τις παρακάτω οδηγίες:
 - Δώστε στον εαυτό σας ένα όνομα. Φτιάξτε μια ετικέτα με αυτό το όνομα για να σας θυμίζει τον φανταστικό σας εαυτό.
 - Φτιάξτε μια ζωγραφιά του εαυτού σας.
 - Φτιάξτε μια ζωγραφιά του σπιτιού, του δωματίου ή του δρόμου σας.
 - Περιπατήστε τριγύρω στο δωμάτιο, προσποιούμενοι πως είστε αυτό το άτομο.
4. Για να εμπλουτίσουμε περαιτέρω τη φαντασία των παιδιών βάζουμε ήρεμη μουσική και ζητάμε από τα παιδιά να καθίσουν, να κλείσουν τα μάτια τους και να φανταστούν σιωπηλά, καθώς θέτουμε μερικές ερωτήσεις, όπως:
 - Πού γεννήθηκες; Πώς ήταν τα πράγματα όταν ήσουν μικρός/μικρή; Πώς ήταν η οικογένειά σου όταν ήσουν μικρός/μικρή; Είναι διαφορετική τώρα;
 - Πώς είναι η καθημερινή σου ζωή τώρα; Πού ζεις; Πού πηγαίνεις σχολείο;
 - Τι κάνεις το πρωί; Το απόγευμα; Το βράδυ;
 - Τι είδους παιχνίδια σου αρέσει να παίζεις; Με ποιους παίζεις;
 - Τι είδους εργασία κάνουν οι γονείς σου; Πόσα χρήματα κερδίζουν κάθε μήνα; Έχετε καλό επίπεδο ζωής;
 - Τι κάνεις στις διακοπές σου; Έχεις κάποιο κατοικίδιο;
 - Τι σε κάνει ευτυχισμένο/ευτυχισμένη; Τι φοβάσαι;
5. Ζητάμε από τα παιδιά να παραμείνουν σε απόλυτη σιωπή καθώς θα στέκονται το ένα δίπλα από το άλλο, σαν σε γραμμή εκκίνησης. Αμέσως μετά εξηγούμε ότι θα περιγράψουμε κάποιες καταστάσεις που μπορεί να συμβούν σε ένα παιδί. Αν η αναφορά μας αντιστοιχεί στο άτομο που φαντάζονται ότι ενσαρκώνουν, τότε θα πρέπει να κάνουν ένα βήμα μπροστά. Αλλιώς δεν πρέπει να κινηθούν.
6. Διαβάζουμε μία μία ξεχωριστά τις καταστάσεις. Κάνουμε παύση σε κάθε κατάσταση για να δώσουμε στα παιδιά το χρόνο να κάνουν το βήμα μπροστά. Ζητάμε να κοιτάξουν γύρω τους και να δουν πού βρίσκονται οι άλλοι.
7. Στο τέλος της δραστηριότητας καλούμε όλα τα παιδιά να καθίσουν στην τελική τους θέση. Ζητάμε από το κάθε παιδί να περιγράψει με τη σειρά του το ρόλο που του ανατέθηκε. Αφού όλοι οι μαθητές προσδιορίσουν την ταυτότητα του ρόλου τους, ζητάμε να παρατηρήσουν σε ποιο σημείο βρίσκονται μετά την ολοκλήρωση της δραστηριότητας.
8. Πριν ξεκινήσουμε τις ερωτήσεις απολογισμού, ολοκληρώνουμε ξεκάθαρα το παιχνίδι των ρόλων. Ζητάμε από τα παιδιά να κλείσουν τα μάτια τους και να επανέλθουν στον πραγματικό τους εαυτό. Εξηγούμε ότι θα μετρήσουμε μέχρι το τρία και μετά θα αναφωνήσουν το δικό τους όνομα. Με αυτόν τον τρόπο θα ολοκληρώσουμε τη δραστηριότητα και θα βεβαιωθούμε πως τα παιδιά δε θα μείνουν κολλημένα στο ρόλο τους.

Ερωτήσεις για συζήτηση

1. Κάνουμε απολογισμό της δραστηριότητας, θέτοντας ερωτήσεις, όπως:

- Τι συνέβη σε αυτήν τη δραστηριότητα;
- Πόσο εύκολο ή δύσκολο σας φάνηκε το παίξιμο του ρόλου σας;
- Πώς φανταστήκατε ότι ήταν το άτομο που παίξατε; Γνωρίζετε κάποιον που είναι σαν αυτό το άτομο;
- Πώς αισθανθήκατε όταν φανταστήκατε τον εαυτό σας ως αυτό το άτομο; Αυτό το άτομο ήταν σαν εσάς; Γνωρίζετε κάποιον που είναι σαν κι αυτό το άτομο;

2. Συσχετίζουμε τη δραστηριότητα με θέματα διακρίσεων και κοινωνικής και οικονομικής ανισότητας, θέτοντας ερωτήσεις, όπως:

- Πώς αισθανθήκατε όταν κάνατε το βήμα μπροστά /ή όταν δεν το κάνατε;
- Αν προχωρούσατε μπροστά συχνά, πότε αρχίσατε να παρατηρείτε ότι κάποιιοι άλλοι δεν κινούνταν τόσο γρήγορα όσο εσείς;
- Το άτομο που υποδυόσασταν προχώρησε μπροστά ή όχι; Γιατί;
- Μήπως αισθανθήκατε πως κάτι ήταν άδικο;
- Μήπως αυτό που συνέβη σε αυτήν τη δραστηριότητα μοιάζει με τον πραγματικό κόσμο; Πώς;
- Τι δίνει σε μερικούς ανθρώπους της κοινότητάς μας περισσότερες ευκαιρίες από ό,τι σε άλλους; Τι δίνει λιγότερες ευκαιρίες σε κάποιους ανθρώπους;

Συζητάμε με τα παιδιά ποιος έχει στην κοινότητά τους περισσότερες ή λιγότερες ευκαιρίες. Ποια πρώτα βήματα θα μπορούσαν να γίνουν για να καταστήσουμε τις ευκαιρίες πιο ίσες για όλους; Μήπως υπάρχουν ανισότητες στην ομάδα ή την κοινότητα, τις οποίες μπορούν να αναφέρουν τα παιδιά;

Επισημάνσεις για τον εκπαιδευτικό (εμψυχωτή)

Φτιάχνουμε τις δικές μας κάρτες ρόλων. Αυτές που προσφέρονται εδώ είναι μόνο ενδεικτικές. Όσο πιο πιστά αντικατοπτρίζουν οι κάρτες τον κόσμο, στον οποίο ζουν τα δικά μας παιδιά, τόσο πιο πολλά θα μάθουν από τη δραστηριότητα.

Επίσης, προσαρμόζουμε τους ρόλους για να μη βρεθεί κανένα παιδί σε δύσκολη θέση επειδή η προσωπική του κατάσταση ενδέχεται να μοιάζει σε μεγάλο βαθμό με αυτήν του ρόλου του. Καθώς οι εμψυχωτές δεν μπορούν να γνωρίζουν πάντα την προσωπική κατάσταση του κάθε παιδιού, είναι πιθανό κάποιο παιδί να απορροφηθεί υπερβολικά ή να ταραχθεί συναισθηματικά από έναν από τους ρόλους. Σε αυτήν την περίπτωση πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί σε αυτήν την άσκηση και να έχουμε το νου μας τόσο στα παιδιά που δεν μπορούν να βγουν από το ρόλο μετά τη δραστηριότητα όσο και στα παιδιά που επιδεικνύουν ασυνήθιστη συμπεριφορά. Αν συμβεί κάτι τέτοιο πρέπει να επιδιώξουμε να μιλήσουμε προσωπικά με το παιδί.

Είναι πολύ σημαντικό να παραμείνουν τα παιδιά σιωπηλά όταν πάρουν το ρόλο τους, για να φανταστούν τη ζωή του ατόμου που θα υποδυθούν και να κινηθούν μπροστά σύμφωνα με τη ζωή αυτού του ατόμου. Πέρα από την αγωνία που δημιουργεί η ταυτότητα των παιδιών, η ησυχία βοηθά στη διατήρηση της συγκέντρωσης στο ρόλο και στην αποφυγή περισπασμών, καθώς και στο παίξιμο των ρόλων.

Είναι απαραίτητο να βεβαιωθούμε πως όλα τα παιδιά έχουν την ευκαιρία να μιλήσουν κατά τον απολογισμό. Αυτή η δραστηριότητα μπορεί να βγάλει στην επιφάνεια έντονα συναισθήματα και όσο περισσότερο τα παιδιά εκφράσουν τον εαυτό τους και τα συναισθήματά τους τόσο πιο πολύ θα την κατανοήσουν. Αφιερώνουμε λοιπόν περισσότερο χρόνο στον απολογισμό, αν αυτό χρειαστεί.

Αυτή η δραστηριότητα μπορεί να γίνει εύκολα σε υπαίθριο χώρο ή σε μια μεγάλη αίθουσα. Κρατάμε τα παιδιά στις τελικές τους θέσεις όταν αποκαλύπτουμε τους ρόλους τους, καθώς τα μικρά παιδιά χρειάζονται οπτικά ερεθίσματα για να αναγνωρίσουν την ανομοιότητα και να τη συσχετίσουν με το ρόλο. Ωστόσο, για να βεβαιωθούμε πως οι μαθητές είναι σε θέση να ακούν καθαρά, τους ζητάμε κατά τη συζήτηση να καθίσουν σε κύκλο ή μεταφερόμαστε σε εσωτερικό χώρο.

Η σημασία αυτής της δραστηριότητας έγκειται στον αντίκτυπο που προκαλείται όταν τα παιδιά βλέπουν να αυξάνεται η απόσταση ανάμεσά τους, ειδικά κατά το τέλος του παιχνιδιού. Για να ενισχύσουμε αυτόν τον αντίκτυπο επιλέγουμε ρόλους που αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα των παιδιών. Προσαρμόζουμε τους ρόλους, ούτως ώστε μόνο μερικά παιδιά να μπορούν να κάνουν βήματα μπροστά.

Κατά τον απολογισμό και την αξιολόγηση διερευνούμε πώς γνώριζαν τα παιδιά για τη ζωή του ατόμου που έπρεπε να παίξουν. Μήπως ήταν μέσω προσωπικών βιωμάτων ή μέσω άλλων πηγών πληροφόρησης (π.χ. άλλα παιδιά, ενήλικες, βιβλία, μέσα ενημέρωσης, αστεία); Προκαλούμε τα παιδιά να αναρωτηθούν, εάν οι πηγές πληροφόρησής τους ήταν αξιόπιστες. Με αυτόν τον τρόπο αποκαλύπτουμε πώς λειτουργούν τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις.

Τα παιδιά έχουν επίγνωση του γεγονότος πως άλλοι έχουν περισσότερα ή λιγότερα υλικά αγαθά από ό,τι τα ίδια. Ωστόσο, τα παιδιά συχνά αδυνατούν να αναγνωρίσουν τα δικά τους προνόμια. Αυτή η δραστηριότητα μπορεί να βοηθήσει τα παιδιά να δουν τη ζωή τους με μεγαλύτερη προοπτική.

Διαβάζουμε τις παρακάτω δηλώσεις μεγαλόφωνα. Αφού διαβάσουμε την κάθε δήλωση, δίνουμε στους μαθητές χρόνο για να προχωρήσουν μπροστά και για να δουν πού βρίσκονται σε σχέση με τους υπόλοιπους.

1. Εσύ και η οικογένειά σου έχετε πάντα αρκετά χρήματα για να καλύψετε τις ανάγκες σας.
2. Ζεις σε ένα άνετο σπίτι, με τηλέφωνο και τηλεόραση.
3. Δε σε κοροϊδεύουν και δε σε απομονώνουν λόγω της διαφορετικής σου εμφάνισης ή της αναπηρίας σου.
4. Οι άνθρωποι, με τους οποίους ζεις, ζητούν τη γνώμη σου για σημαντικές αποφάσεις που σε αφορούν.
5. Πηγαίνεις σε ένα καλό σχολείο και συμμετέχεις σε ομίλους και αθλητικές δραστηριότητες μετά το σχολείο.
6. Παρακολουθείς επιπλέον μαθήματα μουσικής και ζωγραφικής μετά το σχολείο.
7. Δε φοβάσαι μην τυχόν σε σταματήσει η αστυνομία.
8. Ζεις με ενήλικες που σε αγαπούν και έχουν πάντα υπόψη το καλύτερο για το συμφέρον σου.
9. Δεν έχεις ποτέ βιώσει διάκριση εις βάρος σου λόγω της καταγωγής σου ή της καταγωγής των γονιών σου, της θρησκείας ή της κουλτούρας σου.
10. Κάνεις συχνούς ιατρικούς και οδοντιατρικούς ελέγχους, ακόμη κι όταν δεν είσαι άρρωστος/άρρωστη.
11. Εσύ και η οικογένειά σου πάτε για διακοπές μία φορά το χρόνο.
12. Μπορείς να καλέσεις φίλους για φαγητό ή για να διανυκτερεύσουν στο σπίτι σου.
13. Όταν μεγαλώσεις μπορείς να πας στο πανεπιστήμιο ή να επιλέξεις οποιαδήποτε δουλειά ή επάγγελμα επιθυμείς.
14. Δε φοβάσαι μήπως σε πειράξουν ή σου επιτεθούν στο δρόμο, στο σχολείο ή όπου ζεις.
15. Συνήθως βλέπεις στην τηλεόραση ή σε ταινίες ανθρώπους που μοιάζουν με εσένα και ζουν, όπως ζεις εσύ.
16. Εσύ και η οικογένειά σου πηγαίνετε στον κινηματογράφο, στο ζωολογικό κήπο, στο μουσείο, στην εξοχή ή σε άλλα διασκεδαστικά μέρη τουλάχιστον μία φορά το μήνα.
17. Οι γονείς σου, ο παππούς, η γιαγιά σου ή ακόμη και ο προπάππος και η προγιαγιά σου γεννήθηκαν σε αυτήν τη χώρα.
18. Σου αγοράζουν νέα ρούχα και παπούτσια, όποτε τα χρειαστείς.
19. Έχεις αρκετό χρόνο για παιχνίδι και φίλους για να παίζεις μαζί τους.
20. Έχεις πρόσβαση σε ηλεκτρονικό υπολογιστή και μπορείς να χρησιμοποιείς το διαδίκτυο.
21. Αισθάνεσαι πως σε εκτιμούν για αυτά που μπορείς να κάνεις και σε ενθαρρύνουν να αναπτύξεις όλες τις ικανότητές σου.
22. Πιστεύεις πως θα έχεις ένα ευτυχισμένο μέλλον όταν μεγαλώσεις.

ΚΑΡΤΕΣ ΡΟΛΩΝ

Είμαι οκτώ ετών. Εσύ και τα δυο αδέρφια σου ζείτε σε ένα όμορφο σπίτι με ένα μεγάλο κήπο και μια πισίνα. Ο πατέρας σας είναι προϊστάμενος σε μια τράπεζα στην πόλη σας. Η μητέρα σας φροντίζει την οικογένεια και το σπίτι.

Γεννήθηκες σε αυτή την πόλη, όμως οι γονείς σου μετανάστευσαν εδώ από την Ασία. Διατηρούν ένα όμορφο εστιατόριο και μένετε σε δωμάτια πάνω από το εστιατόριο με την αδελφή σου. Και οι δύο βοηθάτε στο εστιατόριο μετά το σχολείο. Είμαι δεκατριών ετών.

Είμαι δέκα ετών. Ζεις σε μια φάρμα στην εξοχή. Ο πατέρας σου είναι αγρότης και η μητέρα σου φροντίζει τις αγελάδες, τις χήνες και τις κότες. Έχεις τρία αδέρφια και μια αδελφή.

Είμαι μοναχοπαίδι. Ζεις μόνο με τη μητέρα σου σε ένα διαμέρισμα στην πόλη. Η μητέρα σου δουλεύει σε εργοστάσιο. Είμαι εξαιρετικός/εξαιρετική στη μουσική και το χορό. Είμαι εννιά ετών.

Είμαι ένα παιδί Ρομά δώδεκα ετών. Ζεις στην άκρη ενός μικρού χωριού σε ένα μικρό αυτοσχέδιο σπίτι, όπου δεν υπάρχει τουαλέτα. Έχεις έξι αδέρφια και αδελφές.

Γεννήθηκες με αναπηρία και χρησιμοποιείς αναπηρικό καροτσάκι. Ζεις σε ένα διαμέρισμα στην πόλη με τους γονείς και τις δυο αδελφές σου. Και οι δυο γονείς σας είναι δάσκαλοι. Είμαι δώδεκα ετών.

Ζεις σε ένα ορφανοτροφείο από τότε που ήσουν βρέφος. Δεν γνωρίζεις ποιοι είναι οι γονείς σου. Είμαι οκτώ ετών.

Είμαι εννέα ετών και έχεις έναν πανομοιότυπο διδυμο αδελφό. Ζεις σε διαμέρισμα στην πόλη με τη μητέρα σου, η οποία δουλεύει σε ένα πολυκατάστημα. Ο πατέρας σου είναι στη φυλακή.

Είμαι εννέα ετών και μοναχοπαίδι. Ζεις σε ένα διαμέρισμα σε μια πόλη με τους γονείς σου. Ο πατέρας σου είναι οικοδόμος και η μητέρα σου ταχυδρόμος. Είμαι εξαιρετικός/εξαιρετική στον αθλητισμό.

Εσύ και οι γονείς σου ήρθατε σε αυτή τη χώρα για να βρείτε ασφάλεια από τον πόλεμο που μαίνεται στην πατρίδα σας, στην Αφρική. Τώρα είμαι έντεκα ετών και βρίσκεσαι εδώ σχεδόν τρία χρόνια, από τότε που ήσουν εννιά χρονών. Δεν ξέρεις πότε θα μπορέσεις να επιστρέψεις στην πατρίδα σου.

Είμαι δεκατριών ετών, το μεγαλύτερο από έξι παιδιά. Ο πατέρας σου είναι οδηγός φορτηγού και λείπει πολύ. Η μητέρα σου είναι σεβιτόρα και πολλές φορές δουλεύει τα βράδια. Συχνά πρέπει να προσέχεις τα αδέρφια σου.

Οι γονείς σου χώρισαν όταν ήσουν βρέφος. Τώρα είμαι δώδεκα ετών. Ζεις με τη μητέρα σου και το σύντροφο της. Τα Σαββατοκύριακα επισκέπτεσαι τον πατέρα σου και τη νέα του σύζυγο του καθώς και τα δυο μικρά παιδιά τους.

Είμαι έντεκα ετών. Έχεις ζήσει με διάφορους θετούς γονείς από τότε που ήσουν μικρό παιδί, καθώς οι γονείς σου αδυνατούσαν να σε φροντίσουν. Οι θετοί γονείς σου είναι καλοί. Αλλά τέσσερα υιοθετημένα παιδιά μένουν επίσης μαζί σας στο ίδιο μικρό σπίτι.

Είμαι οκτώ ετών. Εσύ και η αδελφή σου ζείτε με τον παππού και τη γιαγιά σας σε μια μικρή πόλη στην εξοχή. Οι γονείς σας είναι χωρισμένοι και η μητέρα σου δουλεύει ως γραμματέας στην πόλη. Σπάνια βλέπεις τον πατέρα σου.

Αντιμετωπίζεις μια μαθησιακή δυσκολία, η οποία σε κρατά δυο τάξεις πίσω στο σχολείο. Είμαι δέκα ετών και ψηλότερος από όλα τα υπόλοιπα παιδιά, τα οποία είναι μόνο οκτώ. Και οι δυο γονείς σου δουλεύουν, γι' αυτό δε διαθέτουν πολύ χρόνο για να σε βοηθήσουν με τα μαθήματά σου.

Η μητέρα σου πέθανε όταν γεννήθηκες. Ο πατέρας σου ξαναπαντρεύτηκε και ζεις μαζί του, με τη μητέρα σου και τις δυο της κόρες. Είμαι οκτώ ετών και αυτές έφηβες. Ο πατέρας σου είναι δικηγόρος.

Είμαι οκτώ ετών και το μικρότερο από τρία παιδιά. Η οικογένειά σου ζει σε ένα μικρό διαμέρισμα σε μια μεγάλη πόλη. Ο πατέρας σου είναι μηχανικός, όμως προς το παρόν είναι άνεργος, γι' αυτό δεν έχετε πολλά χρήματα. Όμως, ο πατέρας σου διαθέτει περισσότερο χρόνο για να παίζει μαζί σου.

Μετανάστευες σε αυτή τη χώρα όταν ήσουν μωρό. Τώρα είμαι δέκα ετών. Πολλοί άλλοι μετανάστες ζουν στη γειτονιά σου, όπου ο πατέρας σου διατηρεί ένα κατάστημα. Μιλάς τη γλώσσα τόσο της πατρίδας σου όσο και της νέας σου χώρας, ενώ συχνά μεταφράζεις για τη μητέρα και τη γιαγιά σου.

Είμαι έντεκα ετών. Ζεις σε ένα χωριό στην εξοχή με τους γονείς σου, ένα μικρότερο αδελφό και μια μικρότερη αδελφή. Οι γονείς σου έχουν ένα αρτοποιείο. Μερικές φορές σε κοροϊδεύουν επειδή είσαι αρκετά παχουλός/παχουλή.

Έχεις άσθμα και αναγκάζεσαι να λείπεις συχνά από το σχολείο, καθώς είσαι άρρωστος, ιδιαίτερα το χειμώνα. Περνάς πολύ χρόνο στο σπίτι, στο κρεβάτι, παρακολουθώντας τηλεόραση, σερφάροντας στο διαδίκτυο και παίζοντας ηλεκτρονικά παιχνίδια. Νιώθεις μοναξιά, καθώς και οι δυο γονείς σου λείπουν στη δουλειά. Είμαι δεκατριών ετών.

Είμαι το παιδί του Αμερικανού πρέσβη στη χώρα που βρίσκεσαι. Πηγαίνεις σε διεθνές σχολείο. Φοράς κοντρά γυαλιά και τραυλίζεις ελαφρά. Είμαι έντεκα ετών.

Εσύ και ο μεγάλος σου αδελφός είστε ιδιαίτερα χαρισματικοί στα μαθηματικά, τη φυσική, τις γλώσσες, όπως και στα περισσότερα πράγματα. Οι γονείς σας είναι καθηγητές πανεπιστημίου. Σας στέλνουν σε ειδικά μαθήματα και εκπαιδευτικές κατασκηνώσεις συνεχώς, για να προετοιμαστείτε για διαγωνισμούς.